

ברכות כז. (ש2 מסוף הצרות) עד כח. (ש3 ברחבות)

ביאורי מושגים
'מזה בן מזה יזה' - ר' יהושע השתמש בניהוג ההזאה להוכיח לגבי הנשיאות. כשם שלמרות שהזאה כשרה בזר נוהגים לתת אותה לכהן שגם אביו הזה, כך גם הנהגת הציבור הראויה לכל אחד שמתאים לכך ראוי הוא שתינתן למי שהוריו הנהיגו את הציבור. אפר מקלה - אפר רגיל. זאת בניגוד לאפר של שריפת מי חטאת.

ציטוט מהמשנה

שחרית: ת"ק: עד חצות, ר' יהודה: עד 4 שעות.
מנחה: ת"ק: עד הערב, ר' יהודה: פלג המנחה.

פסק הלכה

1. לגבי שחרית - קבע רב כהנא שהלכה כר"י.
2. לגבי מנחה - יש שנהגו כר"י ויש שנהגו כחכמים - לכן כל אחד ינהג כמי שהוא רוצה.

קביעת זמן מנחה משפיע גם על קביעת זמן ערבית:
ר' יהודה: ניתן להתפלל ערבית שעה ורבע לפני הערב.
חכמים: ניתן להתפלל ערבית רק מהערב.

קושיה: ר' אמי ור' אסי היו עוברים לפני המתפללים, תשובה: זה היה בריחוק של 4 אמות מהם.

הלכות שנלמדו מתפילתו של רב בבית גניבא:

1. ניתן להתפלל תפילת ליל שבת מוקדמת.
2. אסור לעבור על פני אדם שמתפלל.
3. מותר לתלמיד להתפלל אחרי רבו - (נדחה).

הלכה מס' 3 נדחתה - הברייתא קובעת:

ר' אליעזר: המתפלל אחורי רבו, והנותן שלום ומחזיר שלום לרבו, והחולק על רבו, והאומר דבר שלא שמע מרבו - גורם לשכינה שתסתלק!

למסקנה: ר' ירמיה התפלל מאחורי רב כיוון שהיה תלמיד חבר שלו ולא סתם תלמיד!

תפילה מוקדמת:

1. מי שהתפלל תפילת ליל שבת מוקדם - קיבל עליו את השבת.
2. המקדים את כנסת השבת או יציאתה יכול להבדיל או לקדש על הכוס.

קיבל את השבת מוקדם בטעות - לא נחשב שהכניס את השבת.

ציבור שהתפלל מוקדם בטעות - לא צריך להתפלל שנית - משום טורח הציבור.

ציטוט מהמשנה

זמן תפילת ערבית: אין לה קבע.

1. המשנה קובעת שתפילת ערבית היא רשות.
2. שאלת מעמד תפילת ערבית היה במוקד העימות הגדול שבין רבן גמליאל (חובה) לר' יהושע (רשות). עימות שבגללו הודח ר' גמליאל מנשיאותו.
3. פסק ההלכה - אביי: כר"ג (חובה), רבא: כר"י (רשות).